

[Peter Larsen.]

sygekasserne hidtil har været dem, der har administreret billigst. Nu har det ærede medlem hr. Niels Mørk netop i sin tale forsøgt at modbevise dette, men så kunne det måske have interesse at nævne, at i hvert fald inden for det område, jeg har mest kendskab til, nemlig det fynske område, steg administrationsudgifterne vedrørende sygedagpengene — lønmodtagerdagpengene — til det dobbelte, efter at de var blevet flyttet fra fortsættelsessygekassen Fyn over til sygekassen Odense. Det har måske en vis interesse at tage ganske konkrete tal, når man skal vurdere dette spørgsmål, og derfor finder jeg, at vi må have disse ting lidt nøjere undersøgt, men er i øvrigt tilfreds med ministerens aftale på dette område.

Dernæst med hensyn til fortsættelsessygekassernes ydelser. Vi er tilfredse med, at man har efterkommet vort ønske om, at fortsættelsessygekassernes medlemmer skal kunne indlægges på vore sygehuse til samme takster som A- og B-afdelingernes medlemmer. Det har virket helt urimeligt, at de skulle betale det dobbelte af det, andre skulle betale, og det har navnlig virket urimeligt, når vi ved, at der ved en nordisk konvention fra 1955 er indgået den aftale mellem de nordiske lande, at nordiske statsborgere, der bliver syge under ophold i Danmark, skal kunne behandles på vore sygehuse til samme pris som sygekassemedlemmer. Dette har medført, at fortsættelsessygekasserne, når deres medlemmer har været på sygehus, har måttet betale det dobbelte af det, andre nordiske statsborgere har måttet betale under ophold af lignende karakter.

Vi er også tilfredse med, at man nu vil røre ved spørgsmålet om § 10 i 1960-loven, således at der bliver en fast aftale om, hvordan sygekasserne skal forholde sig med hensyn til pligten til at oplyse deres medlemmer om de muligheder, der foreligger, når de har indtægter over sygekassegrænsen. Mon ikke man kan sige, at det var en lapsus, at det var en forglemmelse, at man ikke fik det med i loven af 1960? For mange andre steder er der jo netop henvisninger til § 65, til fortsættelsessygekasserne, blot ikke på dette meget vigtige område, hvor man skulle give medlemmerne oplysninger

om, hvilke muligheder der forelå, når deres indtægter steg. Jeg tror netop, at denne bestemmelse, eller denne manglende bestemmelse, har været medvirkende årsag til meget af den uro, der er opstået. Jeg har bemærket adskillige skrivelser, der fra visse sygekasser er udsendt til medlemmer, hvori man har fortiet, at de kunne komme i en fortsættelsessygekasse, og det har afstedkommet ikke alene en masse presseomtale, men også en masse uro ude i befolkningen.

Vedrørende aftalen om fortsættelsessygekassernes formue må vi vente med at tage stilling, til vi ser det endelige forslag.

Vi håber, at de ændringer, som ministeren har stillet i udsigt, kan bidrage til at forbedre forholdene på alle områder inden for hele vor sygeforsikring, og jeg kan i denne forbindelse ikke tilbageholde den bemærkning til det ærede medlem hr. Niels Mørk, der var inde på den tanke, at vort forslag ville forringe den offentlige sygeforsikring: på hvilket område forringer man denne sygeforsikring? Vort forslag tager alene sigte på den befolkningsgruppe, som ønsker denne frie sygeforsikring, hvor man ikke modtager statstilskud. Enhver ved jo, at en væsentlig del af sygekassernes udgifter dækkes ind ved hjælp af statstilskud. De samme borgere, der tegner sig som medlemmer af fortsættelsessygekasserne, er gennem deres skatter bl. a. med til at betale til sygekassernes udgifter. Det er jo en helt urimelig påstand at fremsætte, at vort forslag skulle forringe den almindelige sygeforsikring. Det har slet ikke været vor hensigt, og det gør det heller ikke. Og hvis det nu gjorde det, med hvilken begrundelse føler det ærede medlem hr. Niels Mørk sig så foranlediget til at forkaste de tanker, der er nedfældet i vort forslag? Jeg synes, der her er en sammenhæng, som vi kunne behøve en lidt tydeligere forklaring på; men det kan jo være, den kommer.

Ud over de ting, jeg har været inde på, er der givetvis en række andre spørgsmål, som trænger sig på, og som vi måske kunne tage op til behandling. Man har over for os fra de private sygeforsikrings side rejst problemet vedrørende betalingen af de 24 kr.; det er fremført — og det kan jeg ikke være helt uenig med dem i — at der er noget urimeligt i, at medlemmerne af de store, landsom-